

Sygn. akt – IX Ka 461/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5. grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Mirosław Wiśniewski

Sędziowie: S.S.O. Andrzej Walenta

S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Protokolant – st. sekr. sąd. Anna Ryłow

przy udziale pełnomocnika oskarżyciela skarbowego – Urzędu Celnego w T.– Tadeusza Kaczmarka,

po rozpoznaniu w dniu 5. października 2013 r.,

sprawy **M. L.** – oskarżonego z art. 107§1 kks w zw. z art. 9§3 kks,

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela skarbowego –Urząd Celny w T.,

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 19. czerwca 2013 r., **sygn. akt II K 99/13**,

I. uznając apelację za oczywiście bezzasadną, zaskarżony wyrok w całości utrzymuje w mocy;

II. kosztami procesu w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 461/13

UZASADNIENIE

M. C. został oskarżony to, że:

od 01 czerwca 2011 r. do dnia 17 czerwca 2011r. w miejscowości G. w barze (...) urządził gry na urządzeniu komputerowym bez nazwy oznaczonym podczas kontroli plombą UC T.o nr (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009r. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.)

tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 107§1kks

M. L. został oskarżony to, że:

świadcząc usługi serwisowe na rzecz podmiotu (...)SP z o.o. urządził od 01 lipca 2010r. i prowadził do dnia 17 czerwca 2011r. w lokalu o nazwie (...) w miejscowości G. gmina D. gry na automacie w rozumieniu art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009r. Nr 201 poz. 1540 z późn. zm.) na urządzeniu elektromechanicznym o nazwie (...) nr (...) ((...)) wbrew przepisom w/w ustawy

tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 107§1kks w zw. z art. 9§3kks

T. S. został oskarżony to, że:

od 01 czerwca 2011r. do dnia 17 czerwca 2011r. w miejscowości G. w barze (...) urządził gry na urządzeniu komputerowym bez nazwy oznaczonym podczas kontroli plombą UC T. o nr (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009r. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.)

tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 107§1kks

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 19 czerwca 2013 roku (sygn. akt II K 99/13):

I. przyjmując, iż oskarżeni **M. C. i T. S.** działali wspólnie i w porozumieniu uznał tych oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, tj. występku z art. 107§1kks i za to na podstawie art. 107§1kks wymierzył im kary po 30 stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 60 złotych;

II. uniewinnił **M. L.** od popełnienia zarzucanego mu czynu;

III. na podstawie art. 30§5 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci urządzenia komputerowego oznaczonego plombą nr (...) znajdującego się w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w T. oraz kwoty 94 złotych znajdującej się na koncie sum depozytowych Urzędu Celnego w T.;

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. M. kwotę 992,24 złotych tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu T. S.;

V. zwolnił oskarżonych M. C. i T. S. od uiszczenia opłaty, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł oskarżyciel publiczny**- Urząd Celny w T. zaskarżając wyrok w odniesieniu do oskarżonego M. L. na jego niekorzyść.

Wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na uniewinnieniu oskarżonego M. L., podczas gdy prawidłowo oceniony materiał dowodowy prowadzi do wniosku, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Powołując się na powyższy zarzut oskarżyciel wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej M. L. i przekazanie w tym zakresie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego była oczywiście bezzasadna.

Wbrew stanowisku wyrażonym w apelacji, Sąd Rejonowy dokonał poprawnej oceny zebranych w sprawie dowodów, poczynił trafne ustalenia faktyczne zaś wniosek tego sądu o braku winy oskarżonego M. L. w zakresie zarzucanego mu czynu jest poprawny.

Sąd I instancji w sposób prawidłowy i wyczerpujący rozważył wszystkie okoliczności i dowody ujawnione w toku rozprawy dokonując następnie na ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych. Postępowanie w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone odpowiednio dokładnie i starannie zaś zawarta w apelacji argumentacja sprowadzała się do nieuzasadnionej polemiki z prawidłowymi ustaleniami sądu I instancji. Argumenty apelacji nie przekonały o dowolności ocen i wniosków sądu meriti.

Zgodzić się należało z Sądem Rejonowym, że w okolicznościach sprawy brak jest podstaw by przypisać oskarżonemu M. L. popełnienie czynu z art. 107 §1 kks w zw. z art. 9§3kks . Rzecz bowiem w tym, że przestępstwo z art. 107 §1 kks można popełnić wyłącznie umyślnie, zaś cechą umyślności jest występujący po stronie sprawcy zamiar (bezpośredni bądź ewentualny) popełnienia czynu zabronionego.

W oparciu o zgromadzone dowody nie sposób mówić o umyślnym działaniu oskarżonego, i to zarówno w zamiarze bezpośrednim jak i ewentualnym. Oskarżony ani nie chciał popełnić zarzuczonego mu przestępstwa ani nie uświadamiał sobie faktu naruszenia przepisów zakazujących określone zachowanie będące przestępstwem.

Oskarżony był przekonany, że automaty do gry jakie oferuje (...) są legalne a użytkowanie ich nie narusza przepisów ustawy o grach hazardowych. Jak oskarżony wyjaśnił, nie miał podstaw by wątpić w legalność automatu umieszczonego w barze (...) gdyż został zapewniony przez zleceniodawcę (spółkę (...)), że automaty, które oferuje klientom są legalne. Na potwierdzenie tego oskarżony otrzymał zresztą od (...) szereg opinii prawnych, które potwierdzały zgodność automatów z zapisami ustawy o grach hazardowych. Z opiniami tymi oskarżony zapoznawał dzierżawców urządzeń w miejscu eksploatacji automatów. Co ważne, treść w/w opinii wykraczała poza stan wiedzy i zdolności poznawczych oskarżonego a na oskarżonym nie ciążył obowiązek dodatkowego upewniania się czy opinia o automacie przedstawiana przez zleceniodawcę jest rzetelna. Materiał sprawy przekonuje, że oskarżony realizując obowiązki przyjęte w ramach umowy zlecenia z (...) pozostawał w przekonaniu, że oferuje klientom (w tym M. C.) legalne automaty do gry. Nie występowały przy tym żadne okoliczności, które mogłyby to jego przekonanie podważyć.

W efekcie nie można przyjąć by zamiarem oskarżonego było popełnienie zarzuczonego mu przestępstwa. Jego wolą było jedynie nawiązanie – w imieniu spółki (...) -współpracy z M. C., który był zainteresowany umieszczeniem w swoim lokalu automatu do gry. Nic natomiast nie wskazuje by oskarżony zdawał sobie sprawę, że umieszczając automat do gry w barze (...) w G. narusza zapisy ustawy o grach hazardowych. Wiedza oskarżonego o automatach do gry oferowanych przez (...) wynikająca ze stanowczych oświadczeń (...) wyklucza by działał on z zamiarem popełnienia czynu zabronionego. Był on przekonany o legalności swoich działań podejmowanych w ramach współpracy z (...). Nie sposób wszak wymagać od oskarżonego aby mając jednoznaczne potwierdzenie, że będące przedmiotem usług automaty do gry są legalne i odpowiadają wymogom ustawy o grach hazardowych, dokonywał na własną rękę weryfikacji prawdziwości informacji uzyskiwanych od zleceniodawcy.

Zaakcentowana w apelacji okoliczność, że oskarżony był przedstawicielem firmy (...) i to on zajmował się pozyskiwaniem miejsc, w którym umieszczano automaty do gry nie przekonuje o trafności postawionego oskarżonemu zarzutu. Faktycznie rolą oskarżonego było zawarcie umowy z właścicielem lokalu i doprowadzenie do wstawienia w jego lokalu automatu do gry. Rzecz jednak w tym, że po zainstalowaniu urządzenia do gry w barze (...), na oskarżonym spoczywały wyłącznie obowiązki o charakterze technicznym, porządkowym, serwisowym. (...) zlecił oskarżonemu nadzór techniczny nad automatem do gry. Oskarżony wykonywał naprawy na żądanie spółki, aktualizował oprogramowanie a nadto pobierał opłatę ryczałtową w wysokości 1.500 złotych od właściciela baru i dostarczał faktury. W żadnym razie w/w czynności podejmowanych przez oskarżonego nie można określić mianem urządzania/prowadzenia gry losowej na automacie w rozumieniu art. 107 §1 kks. Odmienna interpretacja skarżącego jest nieuzasadniona.

Wzgląd na powyższe oraz z uwagi na fakt, że w sprawie nie wystąpiły uchybienia mogące stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację urzędu celnego za oczywiście bezzasadną.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk art. 113 § 1 kks obciążając nimi Skarb Państwa.